

Peterburi Teataja

Peterburi Eesti Kultuuriseltsi, Jaani koguduse ja Jaani Kiriku Fondi väljaanne

LAULUD NÜÜD LÄHEVAD... Mihkel Lüdigi – 140

Mihkel Lüdigi sündis 9. mail 1880. aastal Pärnumaal, Reiu vallas, Noka talus vaese metsavahi 7-nda lapse-
na. Pere oli arvukas ja pärast teda sündis veel 11 õde-venda nii et kokku oli 18 last. Lüdigi vanemad olid väga muusikalembesed, tihti musitseeriti pereorkestriga ja Lüdigi on meenutanud, et isamajas oli alaliselt kolm muusikariista: orel, flööt ja viiul. Vahel ilmusid orkestrisse ka vaskpuhkpillid, nagu trompet, alt ja tenor. Orelimängu õppis noor Mihkel emalt, kes koduorelil oskas peast mitmeid koraale ja koorilaule mängida. Tihti musitseeriti sõpradega nii enda lõbuks, kui külaliste auks.

Andekat poissi märkas Pärnust külla saabunud õllefabriku omanik Franz Jakob, kes ise oli samuti õppinud muusikat. Tema võttis poisi eest hoolitsemise enda kanda. Järgnevatel aastatel õppis Mihkel Pärnu elementaarkoolis. Muusikaõpingud klaveri, orelil, harmoonia ja teooria alal toimusid Pärnu Nikolai koguduse organisti Max Petersi juures. Ühtlasi pakkus Peters talle noore orelimängijana laste jumalateenistustel ennast asendada.

Peters oli muusikahariduse saanud Saksamaal ning tegutses Pärnus nii organisti, pianisti kui ka koorijuhina. Peagi kutsuti Peters tööle Moskvasse Saksa koguduse organistina ning hiljem sai ta töökoha ka oreliklassi õppejõuna Moskva konservatooriumis. Lüdigi, kes pidas Petersit oma suureks eeskujuks, otsustas enda tuleviku siduda muusikaõpingutega Moskvas. Kindlasti oli noorel mehel, kes otsustas oma muusikaõpinguid jätkata ka veidi õnne, kuna Pärnu linnaisad eesotsas tollase Pärnu linnapea Oskar Brackmanniga lubasid igati toetada noore mehe õpinguid. Nii sattuski noor Lüdigi Moskvasse Max Petersi juurde, kus peale ettemängimist ja muusikaliste katsete sooritamist konservatooriumi direktorile Safonovile, sai rõõmusõnumi, et on stipendiaadina

vastu võetud. Peagi tuli aga leida uus õpetaja, kuna tema orelilõppejõud raskelt haigestus ja oreliklass suleti. Siin tuli saatus jälle appi, kuna tema sõber Peters pakkus oma abi, saates kirja Peterburi Konservatooriumi professorile Louis Homiliusele. Nii juhtuski et peale ettemängimist Peterburis, tutvustas professor Homilius Lüdigi konservatooriumi direktorile A.R. Berhardile, kes ise oli samuti Tallinnast pärit. Küsinud õpilase päritolu kohta ja kuuldes, et ta on eestlane, laabus kõik järgnevalt ning Lüdigi oligi Peterburi konservatooriumisse stipendiaadina vastu võetud.

Sellega oli suur mure murtud ja edasi tuli hakata mõtlema, kus elama hakata. Siin tulid appi jälle tuttavad ja sõbrad. Lüdigi oma raamatus „Mälestused“ meenutab: „Millest ma end kogu õppimise aja elatasin, sellel ei oska isegi vastata. Mul oli üks vana uurilogu, kuidagi oskasin selle kahe rubla eest ära müüa, kuid saadud rahast pidin ohverdama konservatooriumile 1 rubl. 20 kop. õpilaste toetuskassasse. Otsin endale päevas naela rukkileiba ja ühe soolakurgi – kokku 3 kop. See oli minu lõuna. Kaupmees Bergmani juures, kus ajutiselt sain öömaja, sain õhtuti klaasi teed ja ka mõne võileiva, mille ta oma osast ohverdas. Sain esimest korda elus nalga tundma. Konservatooriumis tuli kõvasti tööd teha, mis tühja kõhuga mitte kerge ei olnud. Organism nõrgenes, vahel minestasin orelil taga, kuid paar klaasi külma vett aitas jälle edasi...“

Konservatooriumiaastatel Peterburis õppis Lüdigi teooriat ja kompositsiooni Nikolai Rimski-Korsakovi, Nikolai Solovjovi ja Aleksandr Glazunovi ning klaverit Franz von Czerni juures. Kõiki neid õppejõudusid hindas ta väga kõrgelt.

Peterburis tegutses sel ajal mitmeid eesti seltse, korraldati kohtumisi, kõneõhtuid ja pidusid. Lektoriteks

Fotol vasakult: Rudolf Tobias, Artur Kapp, Mihkel Lüdigi

M. Lüdigi sugulased ja Peterburi Teataja toimetuse kodutalu õuel, mälestuskivi juures.

olid väljapaistvad toleaeagsed suursõbrad, doktor Jakob Hurt, skulptor August Weizenberg jpt. Nendel õhtutel tutvus Lüdigi pealinna eestlastega ja peagi tegi karskusseltsi „Ustavus“ juhatus ettepaneku asutada laulukoor ja asuda seda ka juhutama. Sellel järgnes veel mitmeid uusi pakkumisi, mis Lüdigi elujärge aitasid tunduvalt parandada. Siit, nagu Lüdigi meenutab, algaski tema järjepidev ühiskondlik ja muusikaline tegevus, mis kestis kogu eluaja.

Peterburi Jaani kirikus tegutses tollal pastorina Jakob Hurt ja organistina Rudolf Tobias. Lüdigi soov Tobiasega lähemalt tuttavaks saada, ja tema orelimängu ning improviseerimise kuulata, pani teda sagedamini Jaani kirikut külastama. Teda hämmastas Tobiase mängustiil, see oli midagi uut, seni-kuulmatut. Koraalide vaba harmoonisatsioon paljude dissoneerivate

2020 ON TARTU RAHU JA JAAN POSKA AASTA

7. märtsil möödus sada aastat Jaan Poska surmast. Poska sajanda surma-aastapäeva puhul toimus Tallinna Siselinna kalmistul mälestustseremoonia, seejärel meenutati riigimeest tema kunagises kodumajas Kadriorus.

Jaan Poska sündis 24. jaanuaril 1866. aastal Laiusel ning lahkus meie hulgast 54. eluaastal, oma elu-

töö kõrghetkel, peale Tartu rahulepingu allakirjutamist 2. veebruaril 1920. Ta oli esimene eestlane, kel-

Algus lk 1

akordidega, vabad, peagu ilmaliikud eel – ja vahemängud, koraalide kiire tempo, nii et kogudusel oli raske orelile järele jõuda – see kõik oli täiesti uudne. Tobias, kuulnud, et Lüdigi kirikuteenistusega varasemalt tuttav on, tegi ettepaneku jumalateenistustel teda vahel asendada. Jaani kirikus oli igal pühapäeval kolm jumalateenistust, nende vahel veel matused või laulatused, nii et organist pidi hommikust õhtuni kirikus istuma. Peale mängimise kiriku jumalateenistustel tuli juhatada lisaks kiriku laulukoore ja korraldada vaimulikke kontserte. Just siit sündiski ühine aastatepikkune muusikaline koostöö ja sõprus kolme suurmehe – R. Tobiase, A. Kapi ja M. Lüdigi vahel.

Peterburis tegutsesid aktiivselt eestlaste koolid ja seltsid ning seltsidel olid oma laulukoovid, mida juhatasid mitmed meie professionaalse muusika suurkujud: Johan Aavik,

Johannes Kappel, Miina Härma, Konstantin Tümpu, Georg Hellat jpt. Oluliseks etapiks Lüdigi eluloos tuleb peale Peterburi Konservatooriumi oreli- ja kompositsiooni õpingute, lugeda tema tegevust Peterburi Jaani kiriku ja koguduse muusikaelu korraldamisel. Eriti tuleks ära märkida tema tegevust organisti, koorijuhina ja heliloojana.

Mälestustes, mis on kirja pandud nõukogude ajal, jätab Lüdigi mainimata oma suure panuse Eesti autonoomia väljakuulutamise seotud tegemistes. Teame, et just tema abil organiseeritud koorid ja orkestrid osalesid 1917. aastal Eesti autonoomiat nõutaval manifestatsioonil ning Tauria palees korraldatud esildise üleandmisel Venemaa Ajutisele Valitsusele, kus sõjaväeorkestrit ja ühendkoori juhatas lipnik Mihkel Lüdigi.

1918. aasta sügisel saabus Lüdigi Petrogradist Tallinna ja sai töökoha Kaarli kirikus ning lisaks veel õpetajaametid mitmes gümnaasiumis.

lele Eesti Vabariik korraldas riiklikud matused. Poska nimi seondub eelkõige Eesti autonoomia ja Maapäeva ning Tartu rahulepingu sõlmimisega. Jaan Poska oli 20. sajandi alguses tihedalt seotud ka Tallinna juhtimisega. Ta oli aastatel 1905–1909 esimene eestlasest linnavolikogu esimees ning aastatel 1913–1917 linnaeape. Eesti Vabariigi väljakuulutamise 1918. aastal, sai Poskast meie esimene välisminister ja välisdelegatsiooni juht, kes Pariisi rahukonverentsil taotles Eesti *de-jure* tunnustamist.

Tallinna Siselinna kalmistul Poska perekonna hauaplatsil toimunud mälestustseremoonial pidas hingepalvuse Eesti Apostliku Õigeusu Kiriku ülempreester Aleksander Sarapik, sõnavõttudega esinesid ja mälestuskimbud asetasid kalmule Riigikogu esimees Henn Pölluas, EV

Välisministeeriumi ja Jaan Poska Mälestusfondi nimel Jüri Trei, Tallinna Linnavolikogu poolt, esimees Tiit Terik, Tallinna linnaeape Mihhail Kõlvart jpt. Tseremoonial osalesid veel Jaan Poska sugulased, Jaan Poska Mälestusfondi, Eesti Lipu Seltsi, Tartu Jaan Poska Gümnaasiumi õpilased ja õpetaja, Tallinna Jaan Poska Lasteaia, Jõgeva Vallavalitsuse ja Laiuse Jaan Poska Põhikooli esindajad.

Tallinna linna ja Jaan Poska Mälestusfondi poolt taastatud kodumajas toimus mälestusüritus, kus Jüri Trei tutvustas külalistele Jaan Poska maja taastamise ja muuseumi loomise lugu. Tallinna Linnavolikogu esimees Tiit Terik kinkis Poska majale Sankt-Peterburgis 1889. aastal ilmunud kriminaal- ja tsiviilajade seaduste kogu, mis volikogu esimehe kinnitusele kuulus Jaan Poskale.

Admiral Bellingshausen
Foto: Magrus Muld/ERR

Admiral Bellingshausen jõudis koju – Roomassaarde

Ligi aasta tagasi Kroonlinnast Antarktika 200 startinud ekspeditsioonilaev „Admiral Bellingshausen” pidi ülemaailmse viirusekriisi tõttu edasise Arktikasse suunduva polaarreisi peatama ja koju naasma. Tagasi Saaremaale, Roomassaarde jõuti 21. mail kapten Saarlaiju juhtimisel.

Samal ajal alustas ta koos „Estonia” seltsi juhatuse ja valitud kuratooriumiga (G. Hellat, A. Rei, A. Topman, R. Kull jt) esimese kõrgema muusikakooli rajamist. Ühtlasi oli ta ka Tallinna Kõrgema Muusikakooli esimene direktor kuni aastani 1923.

Kahekümnendate aastate lõpus suundus Lüdigi Argentiinasse, kus töötas pealinnas Buenos Aireses juhatades koore ja asutas seal ka esimese eestlaste seltsi. Seejärel olles tagasi Eestis, töötas organisti ja õpetajana Tallinnas. Hiljem asus elama ja tegutsema Pärnus ning Vändras, kus juhatas laulukoore, osales ak-

tiivselt, nagu elu varasemalgi perioodil laulupäevade ja laulupidude ettevalmistustoimkondades ning üldjuhina dirigendipuldil.

Helilooming: muusikalised lavateosed, vokaal-sümfoonilised teosed, instrumentaal-, puhkpilli- ja oreli-muusika, soolo- ja koorilaulud. Tema tuntumaks koorilauluks on „Koit”, mis esmakordselt kanti ette 1923. aasta laulupeol ja mis hiljem on saanud laulupidude tule süütamise avalauluks. Mihkel Lüdigi suri 1958. aastal ja on maetud Vändrasse.

Jüri Trei

Эстонцы Московского района Санкт-Петербурга

После 1917 года активизировали свою деятельность локальные общины эстонцев в различных районах Петрограда. Начали работу Эстонский коммунистический клуб Выборгского района (угол Каменноостровского пр. и Архирей-

ской ул., 31/33, кв. 81), Василеостровский эстонский рабочий клуб (Средний пр., 34/43), Кронштадтский эстонский коммунистический клуб и другие. Эстонцы Московского района не остались в стороне. Они проводили праздники, вече-

ра художественной самодеятельности и партийные собрания. До 1922 г. отдельно существовал Московский район. Согласно постановлению Петрогобисполкома от 12 июля 1922 г. образован Московско-Нарвский район, разделенный вес-

НОВОСТИ

Присоединяйся!

НКО Всемирное Объединение Молодых Эстонцев (на эстонском: Ülemaailmne Eesti Noortevõrgustik – ÜENV) проводит впервые Молодежные Виртуальные Дни, цель которых собрать молодежь с эстонскими корнями со всего мира и узнать ваше мнение по поводу разных тем и вопросов! Приглашаем молодых активистов с эстонскими корнями в возрасте 14–30 лет, у которых есть уровень знания эстонского языка, позволяющий вести обсуждения и общаться с другими участниками на эстонском языке. При желании есть возможность поделиться своими мыслями также и на английском или русском языках. В рамках мероприятия «Виртуальные Дни» есть возможность познакомиться с другими молодыми эстонцами; обсудить темы, связанные с эстонской культурой; и внести свой вклад в работу Глобальной эстонской комиссии правительства Эстонии. Те темы, которые мы будем разбирать в рамках данного мероприятия, в будущем будут иметь большое значение! Виртуальные Дни будут проходить в среде Zoom ориентированно в течении 2 часов по субботам 30.05 и 06.06, начало в 17.00 по эстонскому времени. Тем, кто активно принимал участие, будет присвоено звание Всемирный Эстонский Молодой Делегат, которому подпишет сертификат глава комитета по сотрудничеству, министр народонаселения Рийна Солман (Riina Solman). Мы ждем мысли и рассуждения от молодых эстонцев, проживающих не на территории Эстонии, на разные темы, такие как: обучение языка и образование; имидж Эстонии; информация и коммуникация; культурные обмены и сотрудничество между культурными обществами; экономическое сотрудничество и инвестиции; консульские услуги и дипломатия; возвращение соотечественников на родину. Ваш вклад для нас является очень ценным. Дискуссии и мысли, проведенные на Виртуальных Днях, будут отправлены в Глобальную Эстонскую Комиссию, которая сформирована Эстонским правительством. Для того, чтобы поподробнее ознакомиться, перейдите по ссылке <https://www.siseministeerium.ee/et/eesmark-tegevused/uleilmne-estlus>. Для того, чтобы зарегистрироваться на Виртуальные Дни перейдите до 05.06.2020 по ссылке <http://bit.ly/virtuaalpaevad>. Если у вас есть вопросы, то пишите смело на эстонском, русском или английском языке на электронную почту poored@globalestonian.com До встречи на Виртуальных Днях! Учредители НКО Всемирного Объединения Молодых Эстонцев Туули – Эмели Лииват – Финляндия Юю (Джош) Голд – Канада Мартин Тикк – Эстония Карл Херберт Граби – США Нора Сёйт – Швеция Валера Кринберг – Россия

Москwa raiooni Eesti Klubi raamatutögu annab raamatuid wälja lugemiseks igal teisipäeval ja neljapäeval kell 7–10 õhtu. Международный проект № 124. Klubi juhatus.

Москwa raiooni Eesti Proletkultu jaoskond paneb pühapäeval 9. märtil s. a. Pidu-õhtu toime. Eestlased: näitemäng ja muud harilikud lõbustused. Международный (бывш. Забалканский) пр. 124. Juhatus kell 6 õhtul.

Klubiid.

— Moskwa raiooni Eesti kommunistlik klubi korraldab pühapäeval, 10. oktoobril pidu-õhtu klubi nädala puhul. Eestlased: 1) Rõne, 2) Laulufoori etteasted, 3) Näitemäng (Maraa). Siseminist' ma'atahtlikult matju eest. Kõik f'isjetulef läheb lääne wäetriina nädala häälts. Juhatus.

Москwa raiooni Eesti Eestlaste poliitilise klubi ruumides, Международн. (бывш. Забалк.) № 124, saab korraldatud 3. sept. t'efnädalal, õhtu kell 7, waietus-õhtu.

Анонсы о мероприятиях Эстонского клуба Московского района в газетах Петрограда

ной 1930 г. вновь на 2 части – Московский и Нарвский районы.

24 июня 1917 г. Эстонское общество Московского района Петрограда (Petrogradi Moskwa rajooni Eesti Selts) показало выездной спектакль в Удельном клубе. В воскресенье, 9 марта 1919 г. отделение Эстонского Пролеткульта в Московском районе (Moskwa rajooni Eesti Proletkultu jaoskond), располагавшееся по адресу Международный (бывш. Забалканский) пр., 124, организовало праздничный вечер с показом спектакля и «другими обычными развлечениями».

В сентябре 1919 г. правление Эстонского клуба Московского района поместило в городскую газету объявление, в котором говорилось о том, что библиотека клуба выдает читателям книги каждый вторник и четверг, с 7 до 10 часов вечера. 3 сентября 1919 г. в помещениях Эстонского рабочего политического клуба Московского района состоялись дебаты. 10 октября 1920 г. Эстонский коммунистический клуб Московского района (Moskwa rajooni Eesti kommunistlik klubi) провел вечер художественной самодеятельности. В программе значились речи руководства клуба и гостей, выступление хора и показ спектакля. Гости не покупали входной билет, а жертвовали сколько могли. Шла Гражданская война и всю прибыль направили в помощь Западному фронту РККА. В 1921 г. в эстонском клубе Московского района проводился праздник – проводы старого года и встреча Нового года. Собравшиеся танцевали, была организована специальная почта для гостей вечера. 19 октября 1927 г. в помещении райисполкома Московско-Нарвского района прошло районное собрание членов партии и кандидатов из числа эстонцев ВКП(б). Подобное мероприятие состоялось и 2 декабря того же года. В нем приняли участие 54 человека. В то время район насчитывал 230 партийных эстон-

цев. В повестке дня значилось обсуждение решений ЦК ВКП(б) и отчета эстонских секций губкома. Приняли несколько резолюций, в том числе осуждающих позицию Л.Д. Троцкого и Г.Е. Зиновьева.

По данным Всероссийской переписи населения 2010 г., в Московском районе проживало 95 эстонцев. В настоящее время Московский район активно сотрудничает с Эстонией. Весной-летом 2014 г. Балтийская биеннале искусства книги в Санкт-Петербурге проходила в том числе и на площадке Выставочного зала Московского района (пл. Чернышевского, д. 6). 28 апреля 2016 г. делегация управы района Ласнамяэ (Таллин) во главе со старейшиной М. Юферевой посетила Санкт-Петербург для установления дружеских связей с Московским районом. Глава администрации Московского района В.Н. Ушаков подчеркнул, что у сторон немало общего: мероприятия по благоустройству, организуемые вес-

ной по принципу толоки; интерес к развитию здорового образа жизни населения; проблемы, связанные со строительством и обслуживанием муниципального жилья. В мае 2018 г. в Культурно-досуговом центре «Московский» Московского района (Московский пр., 129) прошел международный фестиваль-конкурс хореографического мастерства «Эталон», в котором впервые выступили танзоры из ансамбля «Солнышко» Ласнамяэской русской гимназии. В октябре 2018 г. в Санкт-Петербурге в рамках «Таллинских встреч» состоялся круглый стол, на котором руководство Московского района, представители управы Ласнамяэ, а также специалисты по социальной работе обсудили методы работы с трудными подростками. Таким образом, в настоящее время контакты Московского района Санкт-Петербурга с Эстонией последовательно развиваются и укрепляются.

Сергей Тамби

Выстрел в честь любимого певца

Этой весной, увы, много событий, посвященных 100-летию юбилею Георга Отса, пришлось отменить из-за пандемии коронавируса. Однако одно из них все же состоялось. 16 марта с Нарышкина бастиона Петропавловской крепости прогремел полуденный выстрел, приуроченный к юбилею певца. Событие состоялось по инициативе Всемирного клуба петербуржцев. В церемонии приняли участие члены Санкт-Петербургского общества эстонской культуры.

Это был мой путь

«Хранитель эстонского фонда» в Российской национальной библиотеке, давний друг Санкт-Петербургского общества эстонской культуры Нина Ивановна Бахолдина полвека отдала своей работе. Еще до поступления в вуз она стала сотрудником РНБ, где почти два десятка лет помогает всем, кто обращается за поиском изданий по эстонской тематике. Сегодня ее рассказ о своем пути.

Окончив институт культуры, я стала дипломированным сотрудником отдела на языках народов СССР. Мне доверили вести Латышский фонд, а позднее, в середине 1990-х годов, и Эстонский. Уже в то время этот фонд насчитывал порядка 60 тысяч единиц хранения. Я занималась полной обработкой книг, журналов, газет, готовила выставки к важным датам Эстонии. Литература на эстонском языке в то время пользовалась большим спросом у читателей. Особенно часто спрашивали Учёные записки Тартуского университета, материалы конференций по истории и языкознанию, издававшиеся в ЭССР и журнал «Рукоделие» («Käsitöö»).

В 1992 г. в Петербурге было организовано эстонское общество и наша заведующая отделом Э.К. Сагидова познакомилась с его председателем Я.Я. Малдре. Наша встреча состоялась на Петроградской стороне, возле эстонского консульства.

Она определила как наши личные контакты, так и связь эстонского общества с нашим отделом. Ян Янович был высокообразованный человек, долго проработавший в эстонском обществе и много сделавший для укрепления связей между Эстонией и Петербургом. В то время проводились и до сих пор проводятся дни Эстонии в Петербурге. Эти связи сохраняются и укрепляются и сейчас. В этой работе большую роль играет нынешний председатель эстонского общества Вийу Фёдорова.

За прошедшие годы многое изменилось в жизни библиотеки. Изменилось её название в 1992 г. она стала Российской национальной библиотекой, а наш отдел теперь называется Отделом национальных литератур, в фондах которого хранятся книги, газеты и журналы более чем на 100 языках. После нескольких переездов наш отдел наконец обрёл постоянное место в Новом здании на Московском проспекте,

где я продолжаю выполнять полезную и нужную работу и для отдела, и для библиотеки. С переходом к компьютерной обработке поступлений изменился и характер нашей работы: потребовалось овладеть компьютерной грамотностью и современными технологиями доставки информации читателю.

В преддверии юбилейной даты – 225-летия библиотеки – я с благодарностью вспоминаю своих коллег и наставников по отделу, тех, кто помог мне тогда определиться в выборе будущей профессии.

И сегодня, оглядываясь назад, я ещё раз убеждаюсь, что мной был сделан правильный выбор – работа в Публичке. Ей я отдала пятьдесят лет своего труда, и этим очень дорожу. Я хочу пожелать моей библиотеке долго жить, обновляться и продолжать служить своим читателям.

Поздравляем Российскую национальную библиотеку и Нину Ивановну Бахолдину с важными датами! Благодарим за многолетнее сотрудничество!

01.06. Ljubov Kireenko
05.06. Kalev Tress
21.06. Natalja Smirnova
22.06. Niina Kitšaikina
30.07. Valentina Suvvi
08.08. Anatoli Issaev
20.08. Galina Bliznetsova

20.08. Viktor Ivanov
24.08. Vladimir Ossipenko
27.08. Tatjana Borissova
10.09. Mihhail Tšernõhh
22.09. Mart Jõõgre
24.09. Inga Sudakova

Kiriflifud teated

Lähikuudel plaanitavate jumalateenistuste kohta anname informatsiooni Peterburi Jaani koguduse juhatuse kaudu.

Peterburi Eesti Kultuuriselts ja Jaani kogudus teatavad sügava kurbusega oma liikmete

**Margarita Konjašova
Jaan Kuusik'u**

surmast ja avaldavad siirast kaastunnet lahkunute omastele

Möödunud aasta juulis toimus Sankt Peterburgis kolmas rahvusvaheline Georg Otsa nimeline vokalistide festival-konkurss. Festivali kunstiline

juht – Zoja Tumanova-Rodman. 2019 a. osales 160 lauljat, 15 riigist. Festival on pühendatud Eestis, Venemaal ja eeskätt Põhjamaades armastatud ooperilaulja Georg Otsa mälestuse jäädvustamisele. Festivali eesmärgiks on ooperimuusika populariseerimine, parimatele noorte talentide tunnustamine. Georg Otsa nimi kannab endas Tallinna ja Sankt Peterburgi ühiseid kultuurilisi ja inimlikke väärtusi.

Seoses kriisilukorraga maailmas, Georg Otsa 100-ndale sünniaastapäevale pühendatud IV rahvusvaheline festival toimub novembris 2020.

www.otsfest.com

tel. +372 513 2213, +7 921 443 8947

Toimetus: Jüri Trei, Veronika Mahtina
Vastutav väljaandja: Peterburi Jaani Kiriku Fond
Täname abi ja toetuse eest Rahvusaaslaste programmi Integratsiooni Sihtasutust